

Испанія, която ся управляваше отъ дома Австрійскый, направи да надмине нейно-то вліяніе въ Италиѣ въ продълженіе-то на XVI и XVII вѣкъ. Въ XVIII вѣкъ домъ-тъ Бурбонскый въ Испаниѣ раздѣли това вліяніе съ дома Австрійско-Лоренскый.

Въ началото на XIX вѣкъ цѣла Италія ся подчини подъ власть-тъ на Франціѣ. Савоія, Піемонтъ, Генуа, Парма, Тоскана и Римъ влязохъ въ съставъ на Французскъ-тъ имперіѣ. Наполеонъ основа царство-то Италянско, съставено отъ Миланъ, Венеціанскъ-тъ область, Моденъ и еднѣ часть отъ папскъ-тъ область; той постави свой зять Мюрата на прѣстола Неаполитанскый. Въ 1814 и 1815 г. въ слѣдствие на паденіе-то Наполеоново и на Віенскы-ты трактаты, на прѣжни-ти Италянскы владѣтели ся връхъхъ на свои-ты владѣнія.

Италія въ послѣдне сега врѣмя прѣтърпѣ голѣмы политическы промѣненія. Слѣдъ боя между Франціѣ и Сардиниѣ отъ еднѣ странѣ и Австріѣ отъ другѣ послѣдова миръ въ Виллѣ Франкѣ, въ 1861 г. по който Ломбардія ся даде Сардинскому царю, а Венеціанска-та область останѣ подъ власть на Австрійскый императоръ; Сардинія отъ своиѣ странѣ остави на Франціѣ Герцогство Савоіѣ и Графство Ниццѣ. Италянци-ти въ другы-ты владѣнія възстанъхъ срѣщъ свои-ты владѣтели и подпомогнати отъ Сардиниѣ, свалихъ ги отъ прѣстола-ты имъ и изявихъ желаніе да ся присѣдинять на Сардиниѣ. Сега всички-ты напрѣжни отдѣлы владѣнія, освянь Папскъ-тъ дръжавъ и Венеціанскъ-тъ область, влязохъ въ съставъ на Сардинско-то царство подъ имя *Италянско царство*. Това Италянско царство ся припозна отъ другы-ты Европейскы дръжавы, при дворе-ты на които то прати свои посланници.

Италія има прѣдѣлы отъ кѣмъ сѣверъ Германіѣ, Швейцаріѣ и Франціѣ, а отъ другы-ты страны е обиколена отъ Срѣдиземно и Адриатическо море.

Острови Сардинія, Корсика, Сицилія, Елба, Липарскы острови, Малта въ Срѣдиземно море и Тремитійскы о-ви въ Адриатическо море ся причислявать на Италиѣ.

Прѣзъ срѣдъ-тъ на цѣлѣ Италиѣ отъ сѣверъ